

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

handel, författade af Herr Herman Dahlbom,
och såljas inhästatade för 1 Dal. 6 öre Samt hwart-
dera. *Handel, författade af Herr Herman Dahlbom, och såljas inhästatade för 1 Dal. 6 öre Samt hwart-dera.*

På samma ställe kan en sal och kammare mot
hyra tillräddas. *På samma ställe kan en sal och kammare mot hyra tillräddas.*

Et parti bästa St. Petersburger-talg i fastager
är nyligen ankommen; hwarå prof wifes hos Han-
delsmannen Herr Sam. Arwidson; därest afwen
om priset accorderas. *Et parti bästa St. Petersburger-talg i fastager är nyligen ankommen; hwarå prof wifes hos Handelsmannen Herr Sam. Arwidson; därest afwen om priset accorderas.*

På Åby, utom Staden, finnas Di til köps,
afwenledes frukt; om ålskare därpå gifwa sin åskun-
dan tillfämma inom 8 dar. *På Åby, utom Staden, finnas Di til köps, afwenledes frukt; om ålskare därpå gifwa sin åskundan tillfämma inom 8 dar.*

De som än ej inlestererat sina lumpor til Her-
rar H. och J. Buss, anmodas härmed, at skynda
samligen afslenna dem; emedan man i nästa we-
koblada wäl utfatta dag til utfallande prämiér. *De som än ej inlestererat sina lumpor til Her- rar H. och J. Buss, anmodas härmed, at skynda samligen afslenna dem; emedan man i nästa we- koblada wäl utfatta dag til utfallande prämiér.*

På Konungsgatan, hos Sadelmakaren Scholl,
mejer står en sal, samt et rum för 6 sammar wed,
at borchyras månads-wis. Underättelse fås om
priset hos Herr Gabriel Ahlqwist uti samma gård. *På Konungsgatan, hos Sadelmakaren Scholl, mejer står en sal, samt et rum för 6 sammar wed, at borchyras månads-wis. Underättelse fås om priset hos Herr Gabriel Ahlqwist uti samma gård.*

Rättelser.

Uti förra Numret, s. 623, r. 18, står, nu mera
lands-höfdingen. Titeln; hörer jag, tillkommer en
Brefon af den bekante lands-hushållaren; hwilkens
öjafagtiga förtjenster forledde mig til et Frit-
fel. Desutan läses, s. 633, r. 13, en hisselig hop med
tunnor spannemål, nämligen 330 millioner, i ställe
för 30. Detta war et tryckfel, oagat jag ej är så
nogräknad under tiden, då saken kommer an på
tunnor guld eller muller i guld. *Uti förra Numret, s. 623, r. 18, står, nu mera lands-höfdingen. Titeln; hörer jag, tillkommer en Brefon af den bekante lands-hushållaren; hwilkens öjafagtiga förtjenster forledde mig til et Frit-fel. Desutan läses, s. 633, r. 13, en hisselig hop med tunnor spannemål, nämligen 330 millioner, i ställe för 30. Detta war et tryckfel, oagat jag ej är så nogräknad under tiden, då saken kommer an på tunnor guld eller muller i guld.*

högad

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 17 October 1761.

Trågården.

Men säge mig någon, huru man skal slippa ofyn-
nes sell; eller mota tjuftnad och nidingswerk,
hwilka nu rafa så förkräckeligen, at om de woro
berta, skulle landet lifna en trågård! imedlertid,
och så länge de äro på den fot, som nu, blir mycket
gode hindrat.

Ingen må inbilla sig, at jag talar om stor-tjuft-
war. Nej, jag känner ingen, som med rätt efter-
tryck kan tiltala dem, innan den Högste södrar dem
fram: det sker säkert, och intil des tiger jag. Des-
utan har Sverige inga sådane: det liter jag på.

Jag talar afwen så litet om de små criminal-
tjuftwarne, som pläga så spö, sitta i fängelse, och
föras til galgen: de hafwa wäl sine gripar, och det
är wäl.

Mindre talär jag om dem, som äro tjuftwar i
sin egen näring, efter det måste så wara; det är
ofta bästa folket, som står i en ömkelig nödwändig-

E t

het,

het, at skaffa bröd i huset: och woro ej desse, så wet jag ingen råd; wi hade kanste samma privilegium och trygghet för tjuftwar, som tiggare, de där hafwa intet som kan stjälas.

Nej, jag är ej gjord, at tala om annat, än små saker. Jag riktat min tjuft mot de minste tjuftwar och nidingswerkare, som börja gå i låra; och min önskan wore, at helt och hållet wända dem därifrån, om någon wille hjälpa mig; ty de kunna bli criminel-tjuftwar.

Jag talade fordom med en beryktad flögs-tjuft, som kallades Busa-Jan: aldrig såg jag människja så fånglad och järnsnidd. Ingen undre, om jag kände en blöddande medömkan för honom; han war qwick, hade goda tale-gåfwor, och kunde föra sit tal med höflighet och sammanhang. Ach! hwad han hade dugat til bättre! Jag war begärlig, at låra något af honom, och ledde in på första början af des lefnads-historia; jag häpnade, då han berättade, at han i sin första ungdom hade kommit in i en trädgård, och stulet äpplen, för hwilket brott han blef offentligent pistad: och som han då trodde, at han ej hade någon åra mer at wårda, så gick han vidare. Jag hade nog af denna underättelsen: jag såde något, som kunde passa sig, och lemnade honom.

Sådane små och unge stackare, som ej kunna låta bli at stjåla frukt, efter de se hånne på trån; och sådane wanstapelige ungar, som ej kunna se et wilt tråd, utan at fördärfwa det, wille jag gerna tala med, om jag kunde.

Jag

Jag har ofta waret förbitrad på dem, och tror, at om jag kunnat få dem fatt, hade jag kanste kânt efter dem; men det är wål, at det aldrig skedd: ty hwarken hade det anstätt mig, ej heller hade det förbättrat dem. När jag gådt och wäntat om sommaren, at få smaka, hurudane frukter mina unga trån bära, och jag om hösten ej funnet det minsta annat, än sonderflängde grenar, brutne stammar, och en åwerkan, som liknat den, en fiende kunnat ställa i werk; så har jag waret gråte-färdig, och hatat de stunder, jag använt at plantera.

Medan gallan kokar i mig, beder jag så råfna skadan; hon synes wara liten, men är märkelig; och så wida ej bitterheten förblindar min tanke, tror jag, at desse små tjuftwar skada landet til en otrolig summa.

Låt se, om jag tänker rätt: et godt frukttrå råfnar jag til 100 Dal. Smt. W, det är fördrugt här på orten! Nej, det är förlitet. Hör på: När det kommer til sin styrka, ger det mig årlig frukt för 6 Dal. Smt: är det icke då et stående capital af 100 Dal. Men des fågring och den wederskwickande luften af des blommor, jämte des behageliga flugga, utom flera förmåner, hwad är allt det wårdt om året? Se, om jag ej råknat för lindrigt. Här inwändes, at den som taget någon frukt, ej wårdföre taget trådet med. Wål: det sker likwål ofta, när tråden är unga, och om wåre snatt-foglar sedan ej kunna taga trådet, så taga de doch en del wårdf. Men dessa är småsaker. Låt of gå vidare.

Et 2

Jag

Jag har planterat en trädgård, hvilken mine foknemän säga är wacker. Fruktträn äro nu i början at bära frukt, och häckarne hafwa buret nymigt i några år. Getter och bockar hafwa gjort en famlös stada; men dem wil jag aldeles intet wara utan. Jag har ock förmodeligen fredat mig för desse fiender. Men efter jag ej kan se utwäg, at freda mina trän för ofynnnes människjor, så är därmed intet wunnet. Kan hända jag flyttar dem, och lemna alt i forna tilståndet: jag fatter, at det almånna mister därigenom 20 trän: det blir 2000 Dal. Smt. Almogen blir misshyrt, och wil afwen så litet plantera som jag: det gör en mistning af 5 trän för hwar åboe, eller 10 på hemanet: på 80 heman 800 trän göra i et enda pastorat 80000 Dal. Smt.

Jag äger en bergskulle, hvilken, så osämn han är, ofta roar mig. Han gör mig ingen annan nytta, än at jag kan gå däruti, och hafwa utsigt at sjön: de jämna klippor mot söder skulle drifwa utländska frukter, persikor, aprikoser, kan hända ännu flera; men pytt: två små runneträn woro upwuxne litet nedanföre i en klippa; jag quistade dem, de runno up; men när jag kom dit, hade postkar skuret af dem, rötterna lesna; jag har icke welat upamma deras å nyd upskurna telningar: ty jag känner deras förestående öde; huru skulle jag öfwertala mig, at klåda det öfwersta af klipporna med wildträn, och södra sidan tillika med fakter med fruktträn, när alt wansfredas? Jag skulle kosta på at innestänga parken, fylla och förbättra jordmänen:

månen: alt detta ginge an; ty det skulle kosta matöl och brännewin, som jag påstår gör här en långt ansenligare nytta, än all den man disputerat om. Men utom des skulle jag bygga en liten koja; där skulle jag hafwa en gumma, och en bras hund; än sedan då? Gumman ginge ut, hunden stod bunden, planteringen stadades. Nej, tanti pœnitente non emo.

Men, mine unge wänner! med alt detta kan jag ej länge wara ond på er. Jag bekänner, at frestelsen är förstarkt: i sen frukten hänga i et träd, och fån intet af hånne. I åren wære utstälte, än i weten, från början af Julii månad, och til slut af September. Stackars ungar! det är synd, at låta er plågas et sjerdedels år, under tåta anfall af ond begärelse. Jag har sedt äldre folk, än j, hafwa ondt af fruktåtan. Det är både ömkeligt och löjligt, at se gamla piger plåka käl, rostwor, morötter, och wrida ögonen up at fruktträn; men hwad skal jag göra wid er, mine wätre barn! antingen skal jag lemna er, at wara små odjur, som tillfogen det land, edar födsel förbinder eder at ålsta och bruka, större stada, än i kummen tro; eller skal jag tåla, at j under tåta frestelser besmitten edar ungdom med en last, hvilken, då han wunnet styrka med edra år, hindrar er at blifwa rebelige Christne? Nej, jag kan omögeligen ustå det senare, och wil helre rycka undan ifrån edra ögon det, som fördärskar eder. Jag wil helre aldrig åga et fruktträ. Nå, detta war ej heller för wäl beränt.

Hwad skole wi då göra? Sannerligen äro goda råd dyra; hörer, mina barn! er råd wet jag. Swad menen i? Om i förstoden er på at upamma frukt-trån, så tror jag, i Skullen inga fördärwa; och om i hadn tilsräckelig frukt hemma, så tror jag, i Skullen ingen frestelse få, at se andras frukter. Nynigheten skulle minska begärelsen, och det i Kunden hafwa hwar dag, och när i willen, skulle ej kunna wara en retelse för eder. Låt wara, tjenstehjon ej hade så wigt, at få et lystmate, utan at rappat; men trågården, den i Skotten, ympaden och bewakaden, skulle ge gubben en så god sup, och gumman en så smakelig mat, at bågge skulle wälsignat eder.

Huru skole nu wi unge och gamle komma öfwerens häröm? Ja det är en annan sak, och en wigtigare fråga. Wore jag nu, som i gamla dar, då en wiss Herre lät trycka min berättelse om köfs-trågårdar omkring en ansenlig Swenssk stad, så kunde jag hafwa hopp, at en eller annan gynnare skulle ömkas öfwer oss, och anhålla hos Öfwerheten, at wi finge hjelp. I torden kanske wara nögdde därmed, at ingen som nu är 12 år och därunder, skulle få gista sig förr, än han eller hon planterat et wist antal frukt-trån, om domen ginge lika öfwer alla, och trån skulle wissas, innan jag finge lysa för er. Swar och en skulle hafwa upsig; en Prest och Krono-betjent altid stå i lika ansvar; och den som gjorde äwerkan på et träd, skulle plantera 10 i stället, af hwilka han behåller 6, och den som lidet skadan, de fyra.

Men

Men detta äro drömmar, som tyckas kunna lätteligen ställas i werket, och hafwa likwäl så betydande hinder, at jag twiflar om någon Öfwerhet kan röja dem utur vägen. Wåra gården hysa nog willäple-buskar; det kostar ej mer, än hugga dem af, och med spadan lossa jorden kringom dem, då man strax har stammar: plommon och försbårstrån äre i mängd at tilgå, och hwad möda är det, at så kärnar eller stenar af frukt? Hwilken bonde har icke et stycke wid gården, som han kan göra til trågård? Swad möda fodrar det, at skaffa sig en trä-schola af 50 til 100 stammar? Swar och en, som har en trågård, äger flera telningar, som uprinna af rötterna, än han wil ha. Jag har i förleden wår planterat ut öfwer 150 stammar, och det war allenast en half dagsro, i sålskap med en enda dräng. Alt detta oagtat, bo wi på en torfwa, som är ohyggelig, och blir utan den prydnaden, som Gud och Naturen tilbjuder oss: ja, wi ruse öfwer murar och plank, wi klifwe i trån och på tak och på wäggar, at stjåla de frukter, som wi kunde åga selswe, om wi wille taga en spade i handen, bäcka oss, och plantera dem.

Jag har ej ännu talat om nyttan; jag har allena sagt, at man kan få penningar för frukten; jag har satt 6 Dal. på et godt träd, när det kommet til sin fullkomlighet; men det går ofta långt högre. Det skulle tyckas, at om alle hade sådan myckenhet, så wore påföljden, at frukten fölle i wanpris; nej, man är ej förlågen. Jag planterar mer för min ro, än nytta; men om jag hade

Et 4

1000

1000 tunnor äpplen, och ej kunde sälja det minsta, så wore jag ej förlägen; cider och cider-ättika äro alltid goda waror, och det är ej mer beswär, at tillreda dessa liqueurer, när man har nog frukt, än at brygga, när man har malt. Utom des skulle brännewins-pannan ock så at sköta, och sådes-bingen bli skonad.

Jag har låset i desse dagar mycket om potatoes hos både Swenske, Danske, Fransöfke och Ängelske Auctorer: jag tycker om det allihop. Huru ymnig är wår milde Skapares försorg! men hwad spisar det emot frukttrån? och hwad behöfwer jag mer göra med desse, sedan de blifwet planterade, än at ärligen bärja deras frukter? Tänk, om wi hade råg, eller annan såd, som wi sluppe så hwar är! wi hafwe frukttrån, och när jag undantager brödet, gifwa de oss alt, hwad åkeren gifwer; och i ställe för bröd, gifwa de sofwel; åkren kan då så mycket lättare hinna med, at gifwa oss brödet. Är det icke en förträffelig naturens ordning, at när jag på en tima gräfwet och besädt et stycke med fruktårnar; på en tima utplanterat dem i trädschola; på fyra timar ympat eller oculerat dem; på fyra timar omplantat dem, där de skola stå; så har jag med et arbete af 10 timar, uträttat så mycket, så at jag ock mine efterkommande i 50 år få bärja frukt, utan at göra oss särdeles annan möda, än hemta härne af trån. Är det då icke det obetänksamaste i werlden, at försumma et så förnöjligt och gifwande arbete, och hindra andre, som hafwa lust därtill, så at de suckande och med grämelse

melse måste lemna det? Jag orkar intet mer tänka på en så strafbar och fördärfwelig håglöshet. Om någon, som kan hjelpa denna försummelsen, och därmed följande åverkän utur landet, behagar låsa dessa rader; så beder jag, han wille göra därtill alt hwad han förmår; han förtjenar af en tänkande efterwerld heder och ärestoder.

A. S. o.

Min Herre,

Ängelsmannen Tullis återbruk kundgjordes på Swenska redan för nio eller tio år i Stockholmiska Weckobladen: sedermera har ingen förlägnung eller erinran däremot, mig weterligen, utkommet, till des detta ämne för någon tid sedan börjat fylla samma Weckoblad; såsom något nytt ifrån främmande land, och med sin Fransöfka sauce förbättrat. Imedlertid har man flätig orsak at twifla, om detta återbruk någonsin gör lycka i werlden. Atminstone lärer det ej komma till skändsam verksamhet i hellska Ängeland, af orsaker, som finnas ibland annat, omrörde i en därute wärligen utkommen Tractat, kallad: A course of experiments and improvements in Agriculture, &c hwar utur jag, efter åstundan, wil allena anföra följande.

I tredje capitlet, där Auctoren företager sig i sonnerhet, at undersöka det nya återbruket, med des förmåner och olägenheter, säger han, at det så kallade nya eller Drill-Huf bandry, har blifwet

förelaget, såsom botemedel emot de brister och olägenheter, som i det gamla kommet af ogräs och otillräckelig plögnig: at detta Drill-bruk tyckes vara uträknat för lös och lätt jord, och fölgagteligen ej lärer blifwa en almån bot för de öfverflögade svårigheter i det wänliga åkerbruket: at Herr Zulls hela method går därpå ut, at så frodigt hwete på mager jord; emedan inga prof äro med andra sådes-slåg anställda: at de af Auctoren anställda försök slaget tämeligen wäl in, men at han måste ändå lemna dem, i synnerhet för tre hinder skul, nämligen för svårigheten at förmå arbetsfolket til detta nya och granlaga bruk, och sidst omfider för de fringom liggande Fogar, hwilkas sjödrade inwånare gjort arbetet såfångt, och bortpläskat hwete-formen: at jordmänen måste vara lös, mager och aldeles fri från sten, men i synnerhet göras wäl lucker, och fri från ogräs, som en kryddesång, om förslaget skal lyckas, m. m.

Dagrade alla dessa omständigheter, gör Auctoren därwid följande oweldiga anmärkning. Om någon landtman finnes, säger han, som wil noga följa Herr Zulls föreskrift, är jag förwissad, at han därmed gör sig sjelf och det almånna en betydande tjenst; och änsfönt hela nationen aldrig lärer förmås til enahanda method, at bruka mager jord, hoppas man likwäl, at mången följer efterdömet, och där änsfölliga metoder föreslås at förbättra det gamla åkerbruket, må somlige följa et sätt, och andre et annat: därigenom drifwes jordbruket, efter anställda rön, närmare til en wig wetenskap, eller en gren

gren af nyttig kundskap, som grundar sig på wissa hufwud-satsar, då de blifwa en gång upståtte.

Sedan kommer denne Auctor fram med sit eget sätt at odla jorden, som wid genomläsningen förekommer rätt så wälgrundat som något annat. Men jag wet icke, om denna, mer än andra från främmande orter införskifne plog-läror, skulle passa sig här i landet, där jordmän, låge, lust, årstiden, såde, och nästan alt är olika. Förblifwer, m. m.

S. u. w.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Göteborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 14 October.

London	- -	68 $\frac{1}{4}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	64	- -	M: f R:mt.
Hamburg	- -	68	- -	M: f R:mt.

Resande är General-lieutenanten och Commenduren af Kongl. Swärds-Orden, Herr Reinhold Joh. von Lingen.

Porcellainet, som hitkommet med Steppen Prins Carl och Sophia Albertina, är försaldt i denna wecka,

wecka, jämte något af de så kallade diverse waror: i den följande komma Theladningarne at inropas.

En stor Ostindie-farare, kallad Finland, hitförwäntas med första: denne skal göra Riksfens Ständer sällskap på nästa långresa. Officianternas namn äro ännu ej med wisshet bekanta.

Ankomne äro Skepparne Jean Onken ifrån Köpenhamn med barlast, och Johan Jacob Ratfin ifrån Amsterdam med mursten, ost och tunneband.

Utgångne äro Skepparne William Leslie til Lieth med järn och bräder, Olof Nilsson til Hull, och Joseph Bryce til Liv med järn.

Helsingör. Den 9 October gingo härigenom Skepparne N. Råberg ifrån Götheborg til Wisby med sill, och Gerhard Görling ifrån Nyköping til Götheborg med tunnor. Den 10. Lars Stanke ifrån Uddewalla til Nyköping med sill, Lars Arfwidsson och Hans Swensson Ros ifrån Götheborg til Dansig med sill. Den 11. Olof Sandström ifrån Götheborg til Ystad med sill.

Små Kyrko-tidningar.

Den 13 dennes är Kyrkoherden uti Lånby i Wätlehärad, Herr David Hummel, med döden afgången. Samme dag afled ock Kyrkoherden i Winberg, Herr Jöns Tranchellius.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 7 til den 15 dennes födde 2 Gossar och 3 Flickobarn: Wigde

Wigde Wifiteuren Carl Möller och Jungfru Sara Hising: Döde Stads-soldaten Peter Smedberg af leber, och 1 Flickobarn af hosta.

I Kronhus-Församlingen födde 5 barn: Wigde Krigs-Fiscalen, Herr Anders Lars Bergström och Jungfru Anna Christina Wahlstedt; Soldaten And. Froberg och Anna Elisaberh Wolf; äfwen Soldaten Nils Söderberg och Enkan Catharina Bengtsdotter: Döde 2 barn af slag.

Korta Lärda Nyheter.

I Stockholm under Riksdagen har lifasom en swärm af nye Auctorer upkommet; en del af dem hafwa gjort, efter min tanke, sit allra bästa, at framwisa helhsamma, båtande och ofelbara medel til Sweriges wunnande wälmåga. Det blefwe för widlyftigt, at uptaga deras innehåll; och det är ej förnycket, om hwar tänkande medborgare, som tillika älskar sit Fädernesland, håller sig selswa böckerna. Man kan ej fullkomligen uplysa, mindre öfwerfala, med et utdrag; och det wore nyttigt, at almånheten hade samma tankar om de rätta och sonfnydiga medel til Sweriges wälmåga, som Författaren til förenämde bok. I samma sporr, och med lika nit för det almånna, wandrar Herr Mag. Fischerström, som med widsträckt insigter uti Europäiska Rikshushållningar förenar et ganska muntert och lesiwande skrifsätt. Efter utseende har Herr Fischerström ingen mindre affigt, än at förmå Riksfens Höglöfliche Ständer, at håbanester gifwa jord-

jordbruket sin länge saknade drift, och upmuntra landtushållare med winning, heper och alla up-tänkelige förmåner. Jag är nu fullkomligen öf-wertygad om sanningen, och låter framdeles åfwen hetsfwe handlen stå bakom åkerbruket, så wida det sednare främjar ännu fleras wäl och lyksalighet.

Herr Dahlbom har åfwen utgifwet en ganska nyt-tig bok, som talar för handel och åkerbruk i samma ton. Man måste ock tilstå, at Föreläsningarne öf-wer wexel-coursen, som Herr Adjuncten Christiernin utgifwet, smaka af mycken grundelighet, och öfwer-träffa alt, hwad hittills i det ämnet utkommet. Någre wilja dock tro, at systemet ej til alla delar är påliteligt; ehuru försarenheten intygar, at werk-ningen är sådan, som de föregifne orsaker skulle medföra. Iika mycket, Herr Christiernin Fijwer, i mit tycke, som et Bergsråd.

Utdrag af et Bref.

Förleden sommar såg jag med ångstan och för-tret de sköne leswande häckar, som tilförne stodo så gröne, och gjorde spåtsfer-gångarne så angenåme. Nu funnos därpå inga blad mera. De sågo ut-dödde ut, och hele trädgårdarne woro, liksom elden hade gådt öfwer dem, fulle med maskar och maske-nåsten. En kall rysning öfwer gick mig, då jag for förbi; så bedröflig såg hela någden ut. Men hwarföre är icke här i landet, särdeles wid stora städer, det samma bruk infört, som i Frankensland och flerstådes i Tyskland, hwarest offentlig och med

med trummeslag, ja wid wite kundgöres och befa-les, at hwar och en skal rauwen? som det kal-las, det är, hwar man, som har en trädgård eller löfstrån, måste så wäl innan maskarne utläckas, för-störa och borttrifwa deras bo, som i fall at de komma igen, utrota dem på möjeligaste sätt. En och hwar får böta, på hwars häckar och trån finnas maskar eller maske-bo. Hwarföre är man här så försüm-melig och medlidande emot desse obarmhertige sien-der? Alle maskar äro ju inga silkes-maskar heller? Man ser ju nästan hwart år denna landsplågan gå öfwer landet.

Öfwer Jordbåfningar.

Du wäcker, stränge Gud! öf ur vår synda-dwala,
När med så kraftig röst, du börjar åter tala,
At människan försträfs, at himmel, haf och jord
Lyks åter falla hop wid dina dunderord.
När du från helstes gap din wredes pilar sänder,
Hörs nöd och klagerop i alla werldens länder.
Ja, käft et lissabon en stenhög ära nådt,
Det i et ögnablick ur allas åsyn gådt.

Men, stränga himla-magt! hur kan din wille wara,
At på det grymma sätt med dina barn försara,
Som skola fågna dig, uti all ewighet?
Förlåt, jag talar så, jag intet bättre wet.
Skal ej naturen öf med nådeprof förnöja,
Och dig, o store Gud! i minsta sandforn röja?
Säg, hurn blir hon då vår grymme baneman?
Jag i min blindhet det ej wäl begripa kan.

Men

Men djers en usel matt, at föredriswa lagar,
 En Gudamagt, som kan, om hånne så behagar,
 Ge tusend werldar lopp, och ärer hånna det;
 Som fyller alt med kraft, med magt och Majestät.
 Som innan tid och werld sin början hade hunnet,
 De fromme kände grant, de ondhas antal funnet,
 Som Rifan stakat ut med deras högd och fall,
 Och stunden wet, när alt til intet warda skal.

Jag mig, o Gud! för dig, i frost och asfa kastar,
 Bekänner dig min synd, som själ och hjerta lastar:
 Jag har din eld förtjent, som lågar utan slut;
 Men kasta icke mig från werld och himmel ut.
 Uplys min mörka själ med nådens ljuswa strinuma,
 At hon fördriswa må min otros swarta dimma.
 Mit hjerta rena hells, och där dit tempel gör,
 Så lesfwer jag dit barn, och därpå salig dör.

Rundgörelser.

En resande person, som är född i Sverige, men wilstats 11 år utomlands, och äger färdighet i Franska, Engelska, Italienska och Lyska språken, äskundar condition hos någon Handlande eller Måklare här i Staden. Widare mundtelig underrättelse lemna han hells, om någon, uti Herr Kamereraren Weners hus wid Reparebanen, söker och efterfrågar Johan Hendric Bergin.

En hirtschwångare, som är funnen mellan Fatighuset och Drotninge-porten, kan återfås hos Waktmästaren Grafwelen, boende wid stampen.

Rättelser.

Uti förra Numret, s. 643 r. 14, bör läsas *évégeste*, liksom på följande sidan.

Göteborgska Magasinet.

Lördagen, den 24 October 1761.

Tänkar öfwer min duble femstysfwer*.

Det är en glädje för en Actor, at kunna upfå en titel, som säurer Läsare i förnögetlig wäntan, hwad däreöfwer kan sägas. Men det är icke mit upfat, at anställa någon betraktelse öfwer titlar, antingen på böcker, eller människor. Det är allena min duble femstysfwer, en Eremit, som nu ligger för mina ögon: och ehuru litet man skulle tro, at det wore om honom at säga, så bekänner jag doch, at jag med större swarighet ställer mine tankar om honom i ordning, än jag hittarpå, hwad jag skal säga. Doch jag brukar mit gamla hells-wäld, och skrifwer som det faller mig i hägen.

Jag kom i går til at läsa om *filnad inellan mors-wett och Scholä-wett*. Jag läste därpå om sassa mynt i Polen. Huru underligen träffar det ena in med det andra! Min duble femstysfwer är

Uu

jämwal

* Denne artikel är insänd, och lærer twiswelsutan behaga Läsare af alla slag.